Gaven van de geest

door: Gerard Oudijn

www.gezondewoorden.nl

1. inleiding

Over de zogenoemde geestelijke gaven bestaat veel verschil van inzicht binnen de verschillende groeperingen in het christendom. Hoe komt dat? Is de Schrift zo onduidelijk over wat geestelijke gaven zijn, waarom ze worden gegeven, aan wie en (tot) wanneer? Het Nieuwe Testament noemt verschillende lijsten met gaven van de geest, bijvoorbeeld in Romeinen 12, 1 Korinthe 12 en Efeze 4, maar over de uitleg en toepassing daarvan verschillen de meningen.

praktisch of bovennatuurlijk?
Sommige kerken zien de gaven vooral als praktische talenten en bedieningen voor de opbouw van de gemeente, terwijl anderen ze ook verstaan als bovennatuurlijke uitingen van Gods kracht. Bovendien bestaat er discussie over de vraag of alle gaven nog steeds actief zijn, of dat bepaalde gaven, zoals spreken in talen (>tongen) en profetie, beperkt waren tot de tijd van de eerste apostelen. Deze verschillen in uitleg hebben geleid tot uiteenlopende opvattingen en tradities in het christendom.

traditioneel
Aan de ene kant zijn daar de behoudende kerken, waar men terughoudend en zelfs afwijzend staat tegenover de gaven, zoals het spreken in talen en profetie. Over het algemeen is men hier van mening dat bepaalde geestelijke gaven na de periode van de apostelen zijn opgehouden. De geestelijke gaven hadden een functie, maar zijn gestopt toen de bijbel compleet was.

charismatisch
Aan de andere kant zijn daar de *pinkstergroeperingen*, die zo worden genoemd vanwege hun sterke nadruk op wat er in de bijbel tijdens het Pinksterfeest gebeurde, beschreven in Handelingen 2. Daar werd de heilige geest uitgestort over de discipelen en begonnen zij te spreken in andere talen. Deze stroming wordt ook wel de *charismatische beweging* genoemd, vernoemd naar het Griekse woord *charismata* (Rom. 12:6; 1 Kor. 12:4). Zij geloven dat alle gaven van de geest nog steeds actief zijn en een grote rol spelen in de geloofsbeleving. Zo is volgens veel leden van de pinksterbeweging het spreken in talen beschikbaar voor iedere christen die zich laat vervullen met de heilige geest.

nuances
Dit zijn slechts twee voorbeelden en ook binnen deze stromingen zijn er weer verschillen van inzicht. Daarnaast zijn er groeperingen die zich ergens ‘in het midden’ tussen deze opvattingen bevinden en waar erkend wordt dat God deze gaven nog steeds geeft, maar aan alle gelovigen verschillende gaven geeft en niet elke geestelijke gave voor iedereen beschikbaar is.

stoppen
Van de geestelijke gaven wordt gezegd dat ze zouden ophouden (1 Kor. 13:8). De vraag is: wanneer? Zou dat hier op aarde zijn, of pas wanneer we bij de Heer Zijn in heerlijkheid? Daar geeft de Schrift een duidelijk antwoord op. En wanneer we weten waarom de geestelijke gaven werden gegeven en wat hun functie is, dan blijkt het antwoord op deze vraag ook volkomen logisch te zijn.

2. wat zijn geestelijke gaven? (1)

Allereerst is het belangrijk om op te merken dat de term *geestelijke gaven* weliswaar gebruikelijk is in het christelijke spraakgebruik, maar *niet* letterlijk in de Schrift voorkomt. In de Statenvertaling en Herziene Statenvertaling komen we de uitdrukking twee keer tegen (1 Kor. 12:1, 14:1), maar daar staat *gaven* schuingedrukt. Dat betekent dat de vertalers het hebben ingevoegd, maar dat het er eigenlijk niet staat.

pneumatikos
Het Griekse woord dat in deze verzen is weergegeven met "geestelijke *gaven"* is *pneumatikos*. Het is afgeleid van *pneuma*, dat *geest* betekent, en is een bijvoeglijk naamwoord. *Pneumatikos* is moeilijk in één Nederlands woord te vangen en uit het verband moet blijken waarover het gaat.

Het woord wordt niet slechts gebruikt voor wat wij "geestelijke gaven" noemen, maar komt in allerlei verbanden voor. Zoals geestelijke *dingen/goederen* (Rom. 15:27), geestelijke *woorden* (1 Kor. 2:13) en de geestelijke *mens* (1 Kor. 2:15; 3:1). Uit het verband blijkt dan waar het om gaat. Ook hier hebben vertalers woorden moeten invoegen, die er eigenlijk niet staan. In deze verzen staat alleen het woord '*geestelijke…*', maar wat er precies op volgt, ontbreekt. De betekenis moet uit de context worden afgeleid.

Vaak wordt er echter wel een zelfstandig naamwoord toegevoegd, zoals bij: geestelijk voedsel (1 Kor. 10:3), een geestelijk lichaam (1 Kor. 15:44), geestelijke zegen (Ef. 1:3), geestelijke boosheden in de hemelen (Ef. 6:12), enz.

Hebreeuws en Grieks
Belangrijk om te weten is in dit verband, dat in zowel het Hebreeuws als het Grieks, hetzelfde woord wordt gebruikt voor *wind*, *adem* en *geest*: *rûach* in het Hebreeuws en *pneuma* in het Grieks. Deze begrippen zijn nauw met elkaar verbonden en worden vaak zelfs als synoniemen gehanteerd.

opbouw
Het Griekse woord *pneumatikos* is afgeleid van *pneuma*, dat samenhangt met blazen, adem en geest. Wat wij geestelijke gaven noemen, is de uitwerking van God, die Zijn geest, Zijn leven, in iemand geeft (>blaast). Zo *blies* God in Adam de *adem* van *leven* en zo werd de mens een *levende* ziel (Gen.2:7). En toen de Here Jezus *ademde* (>blies) op Zijn discipelen, ontvingen zij heilige *geest* (Joh.20:22).

verschillend
Geestelijke gaven zijn die dingen die Gods geest in de gelovige uitwerkt. Dat is bij elk mens verschillend. Zoals dat ook bij muziekinstrumenten het geval is. Het is dezelfde adem die door een instrument wordt geblazen, maar een trompet, dwarsfluit, klarinet, enz. geven allemaal een ander geluid. Zo is het ook met de geest. Het is dezelfde geest die inwerkt, maar in ieder van ons heeft het een verschillende uitwerking, overeenkomend met onze persoonlijkheid, aanleg, capaciteiten, enz.

> *1 Korinthe 12 (naar ISA)*
> [1] Nu, wat betreft de *geestelijke [gaven] (Grieks: pneumatikos)*, broeders, wil ik niet dat jullie onwetend zijn.
> (…)
> [4] Nu, er is verscheidenheid van genadegaven, maar het is dezelfde geest;
> [5] en er is verscheidenheid van bedieningen, en het is dezelfde Heer,
> [6] en er is verscheidenheid van inwerkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen inwerkt.
> [7] En aan een ieder wordt de openbaring van de geest gegeven, met het oog op wat nuttig is.

[8] Want aan de een wordt door de geest het woord van wijsheid gegeven, en aan een ander het woord van kennis, overeenkomstig dezelfde geest,
[9] en aan een ander geloof, door dezelfde geest, en aan een ander genadegaven van gezondheden, door de ene geest,
[10] en aan een ander inwerking van krachten, en aan een ander profetie, en aan een ander het onderscheid maken van geesten, en aan een ander soorten van talen, en aan een ander vertaling van talen.
[11] En al deze dingen werkt één en dezelfde geest in, die aan een ieder zijn eigen dingen toedeelt, zoals Hij dit besluit.

3. wat zijn geestelijke gaven (2)?

In de vorige blog hebben we in verband met de geestelijke gaven gekeken naar het Griekse woord *pneumatikos.* Dit woord wijst ons op *de bron* van de gaven: de geest. De oorsprong is bij allen dezelfde: de geest van God die *inwerkt* in de gelovige. Maar de *uitwerking* van wat die geest in de gelovige doet, is bij iedereen verschillend en dat brengt ons bij een ander woord.

charismata
Het woord *charismata* wordt in onze vertalingen weergegeven met *gaven* of *genadegaven*. Het is afgeleid van het Griekse woord voor genade: *charis*, dat verwant is aan *chairo*, dat vreugde of blijdschap betekent. In de vorige blog hebben we 1 Korinthe 12 bezien, omdat we daar het woord *pneumatikos* vinden. Ook het begrip *charismata* vinden we daar:

1 Korinthe 12 (naar ISA)
[1] Nu, wat betreft de *geestelijke [gaven] (Grieks: pneumatikos)*, broeders, wil ik niet dat jullie onwetend zijn.
(…)
[4] Nu, er is verscheidenheid van *genadegaven (Grieks: charismata)*, maar het is dezelfde geest…

genade
Genade verwijst naar alles wat onverdiend wordt gegeven, om niet en gratis. Het is dat wat vreugde geeft. Het daarvan afgeleide begrip *charisma* beschrijft de *uitwerking* of het *resultaat* van die genade. Je zou *charisma* kunnen omschrijven als het *genade'-effect* of *genade-uitwerking*. Het meervoud van charisma is *charismata*. Genade is de gave zelf; wat die genade voortbrengt, is *charisma*.

Romeinen 12 (naar ISA)
[6] Wij hebben nu verscheidene *genade-uitwerkingen (Grieks: charismata)*, in overeenstemming met de *genade (Grieks: charis)*, die aan ons gegeven is: hetzij profetie - in overeenkomst van het geloof;
[7] hetzij bediening - in de bediening; hetzij wie onderwijst - in de onderwijzing,
[8] hetzij wie bemoedigt - in het bemoedigen; wie meedeelt - in vrijgevigheid; wie vooraan staat - in ijver; wie zich ontfermt - in blijmoedigheid.

verschillende charismata
In Romeinen 12 gaat het over gelovigen die verschillende *charismata* hebben. Een gelovige is iemand die Gods *genade* heeft leren kennen (Kol. 1:6) en daarin echte *vreugde* heeft ontdekt (Fil.4:4). Maar die genade en vreugde werkt in een ieder verschillend uit. Daarom spreekt Paulus van *verschillende genade-uitwerkingen.* De effecten zijn verschillend omdat die samenhangen met iemands persoonlijkheid en aanleg.

één Bron, diverse uitwerkingen
In de vorige blog noemde ik het voorbeeld van verschillende blaasinstrumenten. Het is *dezelfde* adem die in *verscheidene* instrumenten *verschillende* geluiden voortbrengt. Of steek de stekker van een stofzuiger in het stopcontact, dan gaat hij stofzuigen. Doe hetzelfde bij een koffiezetapparaat, en hij gaat koffie zetten. En doe je het bij een wasdroger, dan begint hij te drogen. De *krachtbron* is hetzelfde, maar de *uitwerking* is telkens anders.

kort gezegd
Pneumatikos benadrukt de *bron*: het *geestelijke* karakter, dat het van de *geest van God* komt. *Charismata* benadrukt de *aard* en het *effect*: het zijn onverdiende *genade-uitwerkingen* van God.

4. een overtreffender weg

Nu we hebben gezien wat "geestelijke gaven" zijn, kunnen we de gedeelten gaan bezien waar staat dat deze gaven zouden ophouden. Uit 1 Korinthe 13 blijkt dat ze zouden stoppen als ze hun functie vervuld hadden. De hamvraag is natuurlijk: *wanneer is dat?*

de liefde
1 Korinthe 13 is een zeer bekend hoofdstuk, dat gaat over de liefde en daarom vaak wordt gelezen bij bijvoorbeeld bruiloften. Toch is de inhoud en de reden waarom Paulus over deze liefde schrijft voor velen minder bekend. De liefde die in het hoofdstuk wordt bezongen, is niet de liefde die mensen voor elkaar hebben, maar is *agape,* de liefde die haar oorsprong vindt in God.

> *1 Korinthe 12 (naar ISA)*
> [31] Maar ijvert naar de grotere genadegaven! En ik toon jullie een weg die nog overtreffender is.

overschat en overtreffend
Er is een verhevener of overtreffender weg dan de genadegaven. In Korinthe werden geestelijke uitingen, zoals het spreken in talen, sterk overschat. Paulus laat in het volgende hoofdstuk zien dat de genadegaven waar de Korinthiërs zo sterk op gericht waren, van *tijdelijke aard* waren en bedoeld om de ecclesia (>gemeente) op te bouwen (1 Kor.14:3,5,12,26). Als ze hun functie vervuld hadden, zouden ze *verdwijnen*.

middelpunt
1 Korinthe 13 staat tussen twee hoofdstukken in, die allebei over de geestelijke gaven gaan. Paulus maakt hiermee duidelijk dat *de liefde het middelpunt* vormt en het belangrijkste is. Hij licht dit toe in 1 Korinthe 13 en plaatst het *tijdelijke* karakter van de gaven in contrast met de liefde, want die is *blijvend*.

relativeren
De gaven hebben hun toepassing en nut, maar wie aandachtig deze hoofdstukken leest, zal tot de conclusie komen dat Paulus er alles aan doet om het belang dat de Korinthiërs aan deze manifestaties hechtten, te relativeren.

5. de liefde vervalt nooit, in tegenstelling tot de gaven

De eerste zeven verzen van 1 Korinthe 13 beschrijven wat de liefde is. We moeten ons bij het lezen van dit gedeelte bedenken dat de liefde ten diepste haar oorsprong vindt in God: *God is liefde* (1 Joh. 4:8,16). Het kennen van God en Zijn onbegrensde en onvoorwaardelijke liefde gaat alles te boven. Als we die liefde niet hebben, zijn we niets (1 Kor. 13:2).

> *1 Korinthiërs 13 (naar ISA)*
> [8] De liefde vervalt nooit, maar profetieën: zij zullen teniet gedaan worden, talen: zij zullen ophouden, kennis: zij zal teniet gedaan worden.

eindig en eindeloos
De liefde valt nooit uit, staat er letterlijk. Gods liefde is oneindig en onbeperkt. Zoals de Statenvertaling en NBG zeggen: de liefde vergaat nooit. Dat staat tegenover de gaven die hier genoemd worden: profetieën, het spreken in talen en de gave van kennis. Zij zullen teniet gedaan worden of gewoon stoppen.

geen compleet woord van God
We moeten ons bedenken dat de tijd waarin Paulus dit optekende en waarin de Korinthiërs leefden, een bijzondere periode was. Men had niet de beschikking over het woord van God, zoals wij dat hebben. Men had de Tenach, ons Oude Testament, en daarnaast waarschijnlijk enkele vroege brieven van Paulus, zoals de Thessalonicenzen brieven en de Galaten brief. Vermoedelijk bestond de brief van Jakobus al en wellicht hadden zij het evangelie van Marcus. Maar men bezat nog niet het complete woord van God, zoals wij dat hebben.

verandering
De tijd waarin de Korinthiërs leefden, was een overgangsperiode, die wordt beschreven in Handelingen. Israël wees de Messias af en redding werd naar de natiën gezonden (Hand. 13:46-47; Hand. 28:28). Israël was Gods uitverkoren volk, maar werd tijdelijk terzijde gesteld. Gods plan met Israël stopte en een tot dan toe verborgen gebleven programma, werd via de apostel Paulus bekendgemaakt (Ef. 3:3-6; Kol. 1:25-26).

waarheden met betrekking tot de ecclesia
In de tijd tussen de verwerping van Israël en hun aanneming (Rom. 11:11,15) in de toekomst, is redding naar de natiën gegaan en verzamelt God zich een volk uit alle natiën voor Zijn naam (Hand. 15:14). Dat is de ecclesia, het lichaam van Christus.

nieuw
Door de apostelen werden nieuwe waarheden met betrekking tot dit plan van God geopenbaard die nog niet op schrift waren gesteld. Om de gelovigen in deze overgangsperiode toe te rusten en op te bouwen, gaf God tijdelijke gaven zoals profetie, het spreken in talen en kennis. Deze gaven waren echter van voorbijgaande aard, want er zou iets beters voor in de plaats komen: de vastlegging van deze waarheden in de Schrift.

6. de gaven zijn ten dele

In de vorige blog zagen we dat Paulus de liefde tegenover de geestelijke gaven plaatst. De liefde vervalt nooit, maar gaven als profetie, het spreken in talen en kennis zouden verdwijnen. De Korinthiërs hechtten te veel waarde aan deze gaven en Paulus corrigeert hun gerichtheid door hen hierin onderwijs te geven.

ophouden
Profetieën zijn uitspraken van God en voorzeggingen, (het spreken in) *talen* is het vermogen om van de grote daden van God te spreken in een taal die men nooit geleerd heeft (Hand. 2:11). Met *kennis* doelt Paulus op openbaringen van God waarin Hij geestelijke waarheden bekendmaakt. Van deze drie gaven wordt gezegd dat zij zouden ophouden. De Korinthiërs deden alsof deze gaven het hoogst haalbare waren, maar Paulus legt uit dat ze allesbehalve volmaakt zijn.

> *1 Korinthiërs 13 (naar ISA)*
> [9] Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele.

ten dele
Gaven zoals profetie, talen en kennis zouden tenietgedaan worden (:8). Vers 9 geeft de reden: deze gaven waren *ten dele*, dat wil zeggen *fragmentarisch*. Het waren weliswaar gaven van Gods geest, gegeven om de gelovigen toe te rusten en hen te voorzien in wat nodig was, maar ze openbaarden nooit het geheel. Het bleef altijd beperkt: hier een profetie, daar een woord van kennis of een uiting in een vreemde taal — hier wat, daar wat.

onvolledig
Zo werden slechts gedeelten van Gods openbaring doorgegeven, nooit de volheid ervan. Als bijvoorbeeld iemand in Korinthe een profetie uitsprak, was die op een andere plaats niet beschikbaar voor gelovigen die haar niet gehoord hadden. En zelfs degenen die het wél hoorden, ontvingen slechts een deel van Gods boodschap, nooit het geheel. De gaven waren dus per definitie onvolledig. De complete openbaring moest nog volgen.

> [10] Maar wanneer de volwassenheid komt, dan zal dat wat ten dele is, teniet gedaan worden.

volwassenheid
Deze fase waarin gedeelten van Gods woord werden geopenbaard door middel van geestelijke gaven, wordt in 1 Korinthe 13 vergeleken met *de fase van een kind* (:11). Een kind is onmondig, nog niet volgroeid. Dat is een normale fase in het leven, maar die gaat voorbij. Een kind zou opgroeien tot *volwassenheid* en ook met de ecclesia zou dit zo gaan.

teniet gedaan
Het doel is volwassenheid, de weg er naartoe is de kinderlijke fase. Wanneer die onmondige fase voorbij is, zal dat wat slechts ten dele was, worden teniet gedaan. Dat is dan ook de reden van de beëindiging van deze geestelijke gaven. Ze hadden hun waarde gehad, maar wanneer het volledige woord van God geopenbaard zou zijn, zouden ze hun nut verliezen. Dat wat *ten dele* was, zou teniet gedaan worden door de *volwassenheid*. Het *kind* zou een *volwassen man* zijn geworden.

pas in de hemel?
Het woord dat hier vertaald is met *volwassenheid*, wordt in de Statenvertaling en NBG weergegeven met *het volmaakte*. Men concludeert hier wel eens uit dat de gaven ophouden als we in de hemel zijn, in de volmaaktheid. Maar daar gaat het niet over.

In 1 Korinthe 2:6 en 14:20 wordt dit woord in de NBG en Herziene Statenvertaling vertaald met *rijp* en *volwassen*. Ook in het verband van 1 Korinthe 13 gaat het over het verschil tussen een volwassene en een kind, zoals uit de volgende verzen blijkt. Meer daarover in het volgende hoofdstuk.

7. het woord van God compleet

In 1 Korinthe 13:10 spreekt Paulus over de geestelijke gaven die zouden worden tenietgedaan of *buiten werking gesteld* als de volwassenheid is gekomen. We hebben gezien dat *de volwassenheid* niet wijst op de volmaaktheid die er straks is "in de hemel". Het gaat over de ecclesia, die zou opgroeien van kind naar volwassenheid.

> *1 Korinthiërs 13 (naar ISA)*
> [11] Toen ik een *kind* was, sprak ik als een *kind*, was ik gezind als een *kind*, rekende ik als een *kind*. Maar toen ik een *man* ben geworden, heb ik de dingen, die van een *kind* waren, teniet gedaan.

kind vs man
Paulus stelt een kind tegenover een *man*. De man is *de volwassene* uit vers 10. De begintijd van de ecclesia, waarin gaven zoals het spreken in talen en profetieën werden gegeven, wordt vergeleken met een kinderlijke fase. Een kind spreekt, denkt en rekent als een kind. Daar is niets mis mee, maar het is een fase die voorbijgaat.

In de beginfase van de ecclesia bevond deze zich in een *onmondige* fase. Het spreken, denken en overwegen was als een kind: gedeeltelijk. Het spreken in talen, profetieën, kennis, enz. waren gedeeltelijke uitingen van Gods geest, bedoeld om de ecclesia door deze fase te leiden.

In vers 10 lazen we: *wanneer de volwassenheid komt, dan zal dat wat ten dele is, teniet gedaan worden*. Als wat ten dele was wijst op gedeeltelijke openbaringen van Gods woord, dan wijst de volwassenheid op het moment waarop het woord van God tot volheid is gekomen en compleet is. Paulus was degene aan wie God de taak had gegeven om het woord te *completeren*.

> *Kolossenzen 1 (naar ISA)*
> [25] Haar *(de ecclesia, vers 24)* bediende werd ik naar het beheer van God, dat aan mij gegeven wordt voor jullie, om het woord van God compleet te maken.

tot volheid brengen
Het woord dat hier is weergegeven met *compleet maken*, wordt in de (Herziene) Statenvertaling vertaald met *vervullen*. Het betekent letterlijk vol maken of tot volheid brengen. Aan Paulus was het gegeven *het geheim te openbaren dat aeonen en generaties verborgen was gebleven* (Kol. 1:26). Dit geheim was tot dan toe onbekend en Paulus mocht dit ontbrekende deel van Gods openbaring bekendmaken. Er valt veel te zeggen over dit geheim (of: deze verborgenheid), maar hier volstaat het te benadrukken dat het betrekking heeft op de periode waarin Israël terzijde werd gesteld en redding naar de natiën ging: *Christus onder jullie, natiën* (Kol. 1:27)!

niet meer nodig
Wanneer deze tot dan toe onbekend gebleven waarheden eenmaal op schrift waren gesteld, zou het woord van God compleet zijn en zouden de gaven hun functie verliezen. Ze waren eenvoudigweg niet langer nodig, omdat hun doel bereikt was. Wat voor betekenis zouden ze nog hebben als God Zijn volledig geopenbaarde woord gegeven heeft?

het doel vervuld
Een lamp of kaars geeft licht in het donker, maar zodra de zon opkomt en in haar volle glans straalt, worden zulke beperkte lichtdragers overbodig. Op dezelfde manier zijn steigers onmisbaar tijdens de bouw, maar zodra het huis voltooid is, worden ze verwijderd (vgl. Ef. 2:19-22). Ze hebben hun nut gehad, maar zijn niet langer nodig. Zo ging het ook met de geestelijke gaven.

8. het raadsel van de spiegel

Er zijn veel misverstanden over 1 Korinthe 13. We hebben al besproken dat wat Paulus hier het volmaakte noemt, letterlijk *het volwassene* is. Het gaat niet over de toekomst als we bij de Heer zijn, maar over een periode op aarde die zou komen. Dat zal in het laatste vers van dit hoofdstuk nog worden bevestigd. Maar ook het volgende vers, waarin Paulus spreekt over het zien door een spiegel, wordt vaak misverstaan.

> *1 Korinthe 13 (naar ISA)*
> [12] Want op dit moment zien wij door een spiegel, in een raadsel, maar dán van aangezicht tot aangezicht. Op dit moment ken ik ten dele, maar dan zal ik erkennen, zoals ook ik erkend wordt.

nu
Als Paulus spreekt over "op dit moment", dan heeft hij het over de tijd waarin hij dit schreef, ongeveer tweeduizend jaar geleden. Op dat moment kende men *ten dele.* Na het beeld van kind en man gebruikt Paulus nu het beeld van een spiegel. De spiegels uit die tijd waren niet te vergelijken met de spiegels die wij hebben. Het waren glad gepolijste, metalen spiegels waarin het beeld minder helder was dan in de spiegels die wij kennen. Veel details waren niet waarneembaar. Het zien was *ten dele.*

van aangezicht tot aangezicht
Vaak wordt het zien "van aangezicht tot aangezicht" betrokken op het moment dat wij bij Christus zullen zijn en Hem zullen zien. Maar daar gaat het niet over. Paulus wijst op een tijd waarin wat ten dele was, zou zijn voltooid. Het woord van God zou als geheel beschikbaar zijn.

Paulus was degene die het woord van God zou completeren. Het zien in een spiegel, onduidelijk en *ten dele*, wordt gezet tegenover het zien *van aangezicht tot aangezicht*. Het zien door een spiegel past bij de beginfase van de ecclesia met de geestelijke gaven: men zag ten dele. Het zien van aangezicht tot aangezicht past bij de tijd die zou komen en waarin men de beschikking zou hebben over heel het woord van God.

Dat het zien van aangezicht tot aangezicht niet wijst op onze toekomst bij de Heer, wordt ook bevestigd door het laatste vers van dit hoofdstuk:

> [13] Maar nu blijven: geloof, hoop, liefde - deze drie. Maar de grootste van deze is de liefde.

nu blijven geloof, hoop en liefde
Let goed op wat hier staat! *Nu blijven* geloof, hoop en liefde. Geloof en hoop zullen verdwijnen als wij bij Hem zijn, want wanneer wij Hem zien, verwisselen wij *geloof* voor aanschouwen (2 Kor.5:7) en is onze *hoop* vervuld (Rom.8:24).

Paulus spreekt dan ook niet over de toekomst, wanneer wij bij de Heer zullen zijn, maar over de tijd die hier voor de ecclesia op aarde zou volgen. En wij mogen leven in die tijd bij het heldere licht van het complete woord van God!

9. gaven tot opbouw

Na 1 Korinthe 13 besproken te hebben, willen we nog een ander Schriftgedeelte bezien waarin Paulus duidelijk maakt dat de gaven en functies van de beginfase van de ecclesia slechts tijdelijk waren en zouden ophouden. In 1 Korinthe 13 ligt de nadruk op *gaven*, in Efeze 4 op *functies.*

> *Efeze 4 (naar ISA)*
> [11] En Hij heeft zowel de apostelen en de profeten en de evangelisten en de herders en leraren gegeven…

genade-uitwerkingen
In 1 Korinthe 12:28 vinden we een vergelijkbare opsomming. Ook daar worden apostelen en profeten genoemd, naast leraren en verschillende *genadegaven*. We zagen eerder dat c*harismata* het *resultaat* of *het effect* is dat genade in iemand *uitwerkt*. In de begintijd van de ecclesia gaf God apostelen, evangelisten, profeten, enz. Het was Gods genade (>charis), die deze functies in gelovigen bewerkte.

> [12] voor het op orde brengen van de heiligen, tot het werk van de bediening, tot de opbouw van het lichaam van Christus…

gereedmaken
Deze functies en gaven waren gegeven tot het op orde brengen van de heiligen (=gelovigen) en tot opbouw van de ecclesia, het lichaam van Christus. Dit woord “op orde brengen” wordt elders vertaald met *het gereedmaken van visnetten* (Matth.4:21; Marc.1:19) en met *het aanvullen van wat nog ontbreekt* (1 Thess.3:10). God voorzag door middel van deze gaven in wat de ecclesia nog ontbrak.

stukjes
Israël was terzijde gesteld en een nieuw, tot dan toe onbekend onderdeel van Gods plan kwam in werking: de verzameling van de *ecclesia* uit de natiën. De openbaringen over deze periode waren echter nog niet op schrift gesteld. Daarom werden door middel van de gaven slechts gedeeltelijke en onvolledige onthullingen gegeven: de één een psalm, de ander een lering, weer een ander een openbaring, enz. (1 Kor.14:26). Alles was slechts ten dele (1 Kor.13:9-10) en zou uiteindelijk ophouden.

God gaf deze bouwstenen *tot opbouw* van de ecclesia, totdat Hij alles met betrekking tot het lichaam van Christus had geopenbaard en de Schrift compleet was. Dat dit wordt bevestigd in het volgende vers, zullen we zien in de volgende blog.

10. gaven van de geest: totdat…

Ook Efeze 4 is een Schriftgedeelte waarin duidelijk naar voren komt dat de geestelijke gaven een houdbaarheidsdatum hadden. Ze zouden gegeven worden *totdat* ze hun functie hadden vervuld en het doel waarvoor ze waren gegeven was bereikt.

> *Efeze 4 (naar ISA)*
> [13] … ***totdat*** wij allen de eenheid van het geloof en het besef van de Zoon van God zullen bereiken…

totdat…
Deze gaven waren gegeven voor een bepaalde periode, namelijk *totdat* het genoemde doel zou zijn bereikt. Ook in 1 Korinthe 13 zien we dat de kinderlijke fase plaatsmaakt voor volwassenheid. Datzelfde principe zien we terug in Efeze 4.

eenheid
De *eenheid* van het geloof en het besef van de Zoon van God spreken over het moment waarop de ecclesia over het woord van God in Zijn complete vorm zou beschikken. *Eenheid* is hier het kernbegrip. Geen gedeeltelijke kennis van het geloof en van de Zoon van God, zoals in de tijd van de geestelijke gaven. Die openbaringen waren *stuksgewijs* en lokaal. Maar wanneer Gods woord tot compleetheid zou zijn gebracht, zou *eenheid* in geloof en besef van de Zoon van God tot stand zijn gebracht. Maar wanneer Gods woord tot compleetheid zou zijn gebracht, zou er eenheid zijn in geloof en besef van de Zoon van God.

> [13] … de volwassen man, tot de maat van het volgroeid zijn van de volheid van de Christus,
> [14] opdat wij niet meer onmondig zullen zijn…

van kind naar volwassen
Ook hier gaat het, net als in 1 Korinthe 13, over de kinderlijke fase die zou overgaan in volwassenheid. Het woord dat hier weergegeven is met “onmondig”, wordt meestal vertaald met *kind*. Het is hetzelfde woord dat vijf keer voorkomt in 1 Korinthe 13:11.

leiding
Totdat de volwassenheid was aangebroken, was de ecclesia als een onmondig kind en had zij leiding nodig. Die gaf God door middel van apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraren. Zij gaven leiding en spraken met gezag. Toen Gods woord voltooid was, was deze fase van onmondigheid voorbij en vinden we *alles in Zijn woord*. Zoals Paulus dit ook schrijft aan Timotheüs:

> *2 Timotheüs 3 (naar ISA)*
> [16] Heel de Schrift is door God geïnspireerd, en is nuttig voor onderwijzing, aantoning, correctie en opvoeding, die in rechtvaardigheid is,
> [17] opdat de mens van God toegerust zal zijn, volkomen toebereid tot elk goed werk.

Gods woord is volmaakt
Heel de Schrift, of *elke* Schrift, is door God gegeven opdat de gelovige *volkomen toebereid* zal zijn voor *elk* goed werk. In Zijn woord bezitten wij alles wat nodig is, want daardoor wordt de mens van God volkomen toegerust tot elk goed werk! Daarom zijn er geen geestelijke gaven meer nodig. Wat zouden zij nog kunnen toevoegen aan het complete woord van God?

11. geen onmondigen meer (slot)

Wij leven in een tijd waarin het voltooide en volledige woord van God aan ons gegeven is. Deze tijd is bijzonder, omdat we dankzij de vele hulpmiddelen, zelfs zonder kennis van de oorspronkelijke talen, toch heel dicht bij de woorden kunnen komen die de apostelen hebben opgetekend.

contrast
Als we dat vergelijken met de tijd waarin Paulus de eerste Korinthe brief schreef, is het contrast groot. Zij hadden de *Tenach*, ons Oude Testament en waarschijnlijk nog enkele andere Schriften. Daarnaast moesten zij het doen met stuksgewijze uitingen van Gods geest: de geestelijke gaven. De gelovigen

waren in de positie van een onmondige, een kind, dat bij lange na niet de beschikking had over de complete openbaring van Gods woord.

> *Efeze 4 (naar ISA)*
> [14] opdat wij geen onmondigen meer zijn, op en neer golvend, en meegedragen wordend in iedere wind van leer, in de willekeur van de mensen, in sluwheid, met het oog op de methodiek van de dwaling.

dwalingen
Vaak wordt gezegd dat de gaven pas ophouden “wanneer we in de hemel zijn”. Dit misverstand ontstaat door de vertaling *volmaakt* in 1 Korinthe 13:10, of doordat hetzelfde Griekse woord in sommige vertalingen van Efeze 4:13 met *volkomen* is weergegeven. In beide gevallen gaat het echter om *volwassenheid*. Uit de context blijkt dit duidelijk: het gaat om de tegenstelling tussen *kind* en *volwassene*.

op aarde
Ook in Efeze 4:14 wordt duidelijk dat de fase van volwassenheid *op aarde zou aanbreken*. Door de volheid van Gods woord zouden wij *niet meer onmondig zijn en heen en weer geslingerd worden door iedere wind van leer*. Dit gaat over ons leven op aarde in een omgeving van allerlei hypes, leringen, sluwheid, leugens en dwaling. Deze woorden zijn dan ook niet van toepassing op onze positie straks in de hemel.

> [15] Maar waarheidsgetrouw zijnde in liefde, zullen groeien in Hem, de Alles, die het Hoofd is, Christus.

In Zijn complete en volmaakte woord en in het besef van Zijn liefde vinden we elkaar en groeien wij in Hem, ons Hoofd en Alles: Christus!